

Petersen til — det staa i Folketingstidende for 26. April 1917 Sp. 3598—99 — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere det —: „Denne Betragtningmaade“ — at dette vilde være stridende mod Lovforslagets hele Karakter — „har alle Fler-tallets Medlemmer akkviesceret ved“. Og det ærede Medlem tilføjer videre: „Naar det gælder Samvittighedens Bud, vil efter min Mening vedkommende selv være den første til at kræve, at han ikke opnaar ringeste Begunstigelse og ikke i nogen Maade stilles bedre end de andre værnepligtige ved at henvises til civilt Arbejde i Stedet for at underkastes militær Værnepligt. Han vil ønske, at der ikke skal falde ringeste Mistanke paa ham for at ville opnaa nogen som helst Begunstigelse eller i nogen Maade stilles bedre end andre. Han vilde ikke paa nogen Maade bidrage til at fremkalde Forestillingen om, at Samvittighedsgrundene for ham ikke skulde veje saa stærkt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt han kom til at gøre Tjeneste nogle Maaneder mere eller mindre, spillede ringeste Rolle for ham.“

Se, den Gang var det ærede Medlem Hr. Niels Petersen altsaa ikke smaalig, naar det gjaldt Samvittighedsgrundene, han var ikke smaalig i Samvittighedsspørgsmaal, for en sart Samvittighed kom det den Gang ikke an paa nogle Maaneders længere eller kortere Tjenestetid. Nu synger det ærede Medlem paa en anden Melodi, nu foreslaar det ærede Medlem at nedsætte den civile Tjenestetid til 7 Maaneder, det vil sige det halve af den Tid, som Rytteriet tjener. Det forekommer mig at være en saadan Kovending, at man vistnok sjældent her i denne Sal har været Vidne til en lignende.

P. Munch: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti lagde Vægt paa, at jeg havde brugt Ordet Opfattelse her i Dag, medens der i Loven og i de sædvanlige Diskussioner bruges Ordet Samvittighed. Jeg har ikke tænkt mig at sætte Opfattelse i Modsætning til Samvittighed. Jeg har brugt det ganske svarende til det Ord, vi plejer at bruge. Naar det ærede Medlem føjede til, at Opfattelse kunde dreje sig om, hvor tidligt vedkommende skulde staa op, eller om han skulde lystre eller saadant, forstaaer jeg ikke, at det ærede Medlem kan komme dertil ud fra mine Udtalelser eller de Forhold, som faktisk foreligger i denne Sag. De paagældende civile værnepligtige kommer hverken senere op eller lystre mindre end de andre.

Med Hensyn til Begivenhederne i 1917

maa det erindres, at der den Gang sad en Regering, hvori alle fire politiske Partier var repræsenteret. Dette var et af de vanskelige Spørgsmaal at behandle. Sagen blev derfor gennem de paagældende Ministre forelagt hvert Parti, og paa Grundlag af dette var det, der fremkom den Løsning, der bagefter blev foreslaaet for Rigsdagen og behandlet paa den Maade, som er bekendt. Ærede Medlemmer vil erindre, at Venstre og Konservative holdt meget stærkt igen, hvorimod Socialdemokraterne unægtelig den Gang trak i en anden Retning end den, hvori Ordføreren for Socialdemokratiet i Dag trækker.

Med Hensyn til Muligheden for Misbrug er Forholdet efter den bestaaende Ordning ikke dette, at man, naar man begærer sig overført til civil Værnepligt, ved, at man kan være udset eller taget til Tjeneste i Rytteriet. Begæringen kommer jo i Forvejen. Men hvis ærede Medlemmer, som nu stiller sig saa vrangvilligt overfor en Forhandling om dette Spørgsmaal, som det forekommer mig at nogle af Talerne gør, ønsker en Forhandling om en anden Form, der kunde fjerne Misbrug, har vi for vort Vedkommende intet som helst derimod. Man kan tænke sig en Fremgangsmaade, hvorefter Afgørelsen først foreligger, saaledes at Begæringen først fremkommer, efter at det er afgjort, til hvilken Tjeneste vedkommende skal tages. Og man kan da til den paagældendes Tjenestetid lægge nogen Tid. Men det uheldige i den nuværende Ordning er, at medens det store Flertal nu kan regne med en Tjenestetid paa 5—6 Maaneder, vil de, hvis de bliver fri for den militære Tjeneste, være nødt til at forpligte sig til 20 Maaneders Tjenestetid. Det er et Misforhold mellem den militære og den civile Værnepligt, som træder frem paa en helt anden Maade nu end den Gang. For den Gang blev saa godt som alle, der kom ind til Tjeneste, inde en saadan Tid, hvorimod det nu kun er et ganske lille Mindretal.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mindede om, hvorledes en Række Foreninger havde hilst den Ordning, der blev gennemført i 1917, med Glæde. Ja, det gjorde de, fordi det var det første Skridt til at hævde et Samvittighedssynspunkt, som de lagde Vægt paa. I den mellemiggende Tid ved den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa, at adskillige af disse Kredse, som i sin Tid henvendte sig til Ministeriet, ogsaa i den Tid den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ledede det paagældende Ministerium, har henvendt